

Jägareförbundets informationschef Bo Lindevall:

"Vi är livrädda för Lena Asklingar"

I Aftonbladet den 17 december blickar ledarskribenten Lena Askling ned på oss från hästryggen. Bilden illustrerar en artikel med rubriken " Varför är de med vapen så rädda".

Så här skriver Lena Askling:

" Visst är det konstigt att äldre, beväpnade män är mest rädda för vargen. De vill få tillstånd att skjuta vargen om vargen hotar att ta deras hund".

I slutet av artikeln skriver Lena Askling att skrivningen om nödvärnsätt i rovdjurspropositionen är:" en kapitulation för tjuvjägarna....."

I artikeln kritiserar också att Jägareförbundet med " en vit medelålders, politisk hedersman" ledningen, för att ha lobbats i frågan.

Aftonbladet har fått nedanstående svar men vägrat publicera detta. I sammanhanget kan nämnas att både EXPRESSEN och Dagens Nyheter är betydligt generösare med att publicera repliker på ledarsidan.

Varför är de med vapen så rädda frågar Lena Askling i AB den 17 december. Budskapet i artikeln är att Lena Askling inte gillar att jägare och tamdjursägare ska få skydda sina husdjur om de angrips av vargar.

Sanningen är att vi inte är hälften så rädda för vargen som för denna världens Lena Asklingar. Men låt oss först uppehålla oss vid vargen en stund. Vad Svenska Jägareförbundet krävt är att vi ska få skydda våra hundar när de angrips av vargar. Den, vid det här laget klassiska, invändningen mot detta är att trafiken dödar långt fler hundar än vargen. Problemet med det resonemanget är att den finns långt fler bilar än det hundratal vargar vi för närvarande har i landet.

Jämförelsen haltar således betänkligt.

De som fått sina hundar rivna är dessutom ologiska nog att tycka att de känns extra trist att hunden slitits sönder av en ensam eller av en flock vargar. Inte helt rationellt kanske men människor äger som bekant sina egna känslor.

"Vi med vapen" är inte rädda för vargar däremot är vi betänksamma. Anledningen till detta är att vi till stor del lever i naturen och har erfarenhet av vad som med ett expertuttryck kallas populationsdynamik.

Vi har sett hur rådjuren, från att ha varit praktiskt taget utrotade vid seklets början, nu är mellan 300 000 och 500 000 till antalet.

Eller hur bävern på några decennier tagit tillbaks sina gamla territorier från att också varit utrotad.

Eller hur den svenska stammen av brunbjörn under senare år varit den stam som vuxit snabbast i världen. Nu har vi drygt 1000 björnar och fler blir de. En av anledningarna till att björnen, som till skillnad från vargen är farlig för människor, inte diskuteras med samma intensitet är sannolikt att vi har en reglerad jakt på björn. Likadant är det med lodjuren.

Vi vet också att vargstammen växer till med 30 procent per år. Sveriges Lantbruksuniversitet har gjort en studie som visar att den biologiska potentialen är 1000 vargar om 10 år.

Vi vet också att vargar ställer till med en hel del problem. Nu är de problemen till största delen lokaliserade till Bergslagens skogsbygder där vargarna finns. Men Lena Askling, vad händer den dag vi har etablerade vargflockar i Mälardalen?

Då blir vargarna en handgriplig fråga för alla dem som håller djur.

"Vi med vapen" vet också att människor som får freda sin djur, både dem vi använder för kött och mjölkproduktion och dem som vi håller som "vänner" har en mycket positivare syn på vargarna än de som inte får freda sig. Den här kunskapen är inte bara hämtad ur tomma intet. Den är dokumenterad av den amerikanske forskaren David Mech, en av världens ledande vargforskare, som studerat återintroduktion av vargar i USA. Kort sagt, vi jägare eller "vi med vapen", som Askling så älskvärt kallar oss är inte rädda för vargar. Däremot vet vi att vargar inte bara är symboldjur för engagerade naturvårdare, de är rovdjur som kommer att erbjuda handfasta problem för dem som har vargarna till grannar.

I Estland, som Askling refererar till som ett exempel, består "den fredliga samexistensen" i att man för allt vad tygen håller jagar varg - året runt.

Som ovan påpekats är vi livrädda för sådana som Lena Askling. Opinionsbildare med tillgång till stora media och med en tendens att emellanåt gripa tankar som fladdrar i luften.

Människor som *tittar* på och *tycker* om den natur vi lever *i* och ofta *av* och som inte har ambitionen att grunda sina åsikter på den ynkligaste skärva av kunskap.

Bo Lindevall

Informationschef Svenska Jägareförbundet